

19 Ιουλίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

MIZANUR RAHMAN,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ/ Ή ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 568/96)

Αλλοδαποί — Απέλαση — Φύση και προϋποθέσεις — Περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση — Όροι για την δικαστική αναστολή του διατάγματος απέλασης.

Ο αιτητής εργάστηκε παράνομα ενώ είχε άδεια παραμονής μόνο ως μαθητής με αποτέλεσμα να συλληφθεί και απελαθεί και συνακόλουθα να ζητήσει από το Δικαστήριο αναστολή της απέλασής του μέχρι να ελεγχθεί η νομιμότητά της με την προσφυγή. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι: 10

Ύστερα από ρητή συνταγματική πρόβλεψη οι κανόνες του Διεθνούς Δικαίου διέπουν το Κυπριακό Δίκαιο αναφορικά με "οιονδήποτε θέμα σχετικόν προς τους αλλοδαπούς" (βλ. Αρ. 32 του Συντάγματος). Ως προς την απέλαση οι κανόνες αυτοί αναγνωρίζουν ότι η προσφυγή στο μέτρο ανήκει στην εσωτερική αρμοδιότητα του κράτους και αποτελεί έκφραση της κυριαρχίας του. 15

Ο δικηγόρος του αιτητή δε συζήτησε καθόλου κατά πόσο υπάρχει εδώ έκδηλη παρανομία της διοίκησης, που αποτελεί ριζική προϋπόθεση για την έκδοση προσωρινού διατάγματος. 20

Αναφορικά με το επιχείρημα για ανεπανόρθωτη ζημιά υπενθυμί-

ζεται η ουσία της σχετικής παρατήρησης στην υπόθεση *Sydney Alfred Moyo κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ 1203, ότι δεν αναγνωρίζεται δικαίωμα παραμονής του αλλοδαπού στην χώρα διότι εκκρεμεί η δίκη του.

5

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10 *Fong Yae Ting* 149 [1893] U.S. 698,

Dogan v. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 716,

Moyo a.o. v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1203,

15

Rached v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3135.

Αίτηση.

20 Αίτηση για αναστολή του διατάγματος απέλασης του Αιτητή.

Μ. Βλαδιμίρου, για τον Αιτητή.

25 *Μ. Τσαγγαρίδης*, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο αιτητής, ηλικίας 22 ετών, κατάγεται από την Bangladesh. Είναι υπήκοος της χώρας αυτής. Ήλθε στην Κύπρο στις 28.7.1995 και γράφτηκε στο Κέντρο Ανώτερων Σπουδών Αμμοχώστου στον κλάδο Ξενοδοχειακών και Επισιτιστικών σπουδών. Του είχε χορηγηθεί προηγουμένως προσωρινή θεώρηση εισόδου μαθητή. Και ύστερα από σχετικό αίτημά του του παραχωρήθηκε, στις 23.11.1995, άδεια παραμονής μαθητή, που εκπνέει 35 προσεχώς στις 30.8.1996. Για τα είδη άδειας προσώπων που διαμένουν πρόσκαιρα στη Δημοκρατία έχει προβλέψει ο Καν.9 του Μέρους ΙΙΙ των περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Κανονισμών του 1972 (Κ.Δ.Π. 242/72). Και ειδικά για άδεια μαθητή ο 40 Καν. 13, ενώ ο Καν.11 ρυθμίζει τα θέματα χορήγησης άδειας απασχόλησης.

Σε ένορκη δήλωσή του ο αιτητής ισχυρίζεται ότι ο Διευθυντής του Κολλεγίου του τον διαβεβαίωσε ότι μπορεί να εργάζεται κατά

τις θερινές διακοπές σε ξενοδοχεία ή εστιατόρια σαν μέρος της πρακτικής εκπαίδευσης για την απόκτηση του διπλώματός του. Όπως αναφέρει “επεδίωξα να εργοδοτηθώ σε εστιατόριο για εμπλουτισμό των γνώσεών μου στο catering ....” (παράγρ. 11 της ενορκής δήλωσης). Ο ίδιος παραδέχεται ότι στις 23.6.1996 εργο- 5
δοτήθηκε σε εστιατόριο της Λευκωσίας ως βοηθός στην κουζίνα. Προκύπτει και από άλλη μαρτυρία, πέρα από την ένορκη βεβαίω-
σή του, ότι ενώ εργαζόταν στο εστιατόριο αυτό είχε συλληφθεί από 10
άντρες της Υπηρεσίας Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως. Επιση-
μαίνω μόνο ότι ο αιτητής λέγει ότι αυτό συνέβη στις 27.6.1996 ενώ
οι Καθ’ων αναφέρονται για το ίδιο επεισόδιο ότι έλαβε χώρα την
προτεραιά. Η διάσταση ασφαλώς είναι χωρίς σημασία. Ας σημει-
ωθεί πως ο εργοδότης του συνελήφθη επίσης και καταγγέλθηκε για
παράνομη απασχόληση αλλοδαπού.

Στη συνέχεια η άδειά του ακυρώθηκε και εκδόθηκαν εναντίον 15
του διατάγματα κράτησης και απέλασης. Σχετικά είναι τα τεκμ. Α
μέχρι Δ που επισυνάφθηκαν στην ένορκη δήλωση Λειτουργού του
Τμήματος Μεταναστεύσεως. Με την προσφυγή του, που κατάθεσε
την πρώτη τρέχοντος μήνα, ο αιτητής ζητά ακύρωση του διατάγ- 20
ματος απέλασης. Και με χωριστή αίτηση ex parte επιδιώκει την
αναστολή εκτέλεσης της επίδικης απόφασης.

Ο δικηγόρος του αιτητή βάσισε την υπόθεσή του σε επιστολή 25
του Λειτουργού Μεταναστεύσεως ημερ. 30.1.1996 στους Διευθυ-
ντές Ιδιωτικών Σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αναφέρεται σε
αυτή “ότι θα τηρείται η πιο κάτω πολιτική για τους αλλοδαπούς
φοιτητές που επιθυμούν να απασχοληθούν ή να έχουν πρακτική
εξάσκηση στην Κύπρο”. Ακολουθούν οι προϋποθέσεις μεταξύ των 30
οποίων είναι (1) ότι ο ενδιαφερόμενος φοιτά σε σχολή τριτοβάθ-
μιας εκπαίδευσης και (2) ότι πρέπει να υπάρχει η συγκατάθεση του
Τμήματος Εργασίας.

Ο δικηγόρος των Καθ’ων υποστήριξε - και με αναφορά στον 35
Καν.11 - πως δεν υπήρξε συμμόρφωση με τη θεμελιακή αυτή προ-
ϋπόθεση. Ο κ. Βλαδιμήρου επιχείρησε να απαντήσει αντιλέγοντας
ότι ήταν ευθύνη του εργοδότη του αιτητή να ειδοποιήσει το Τμήμα
Αλλοδαπών ή το Υπουργείο Εργασίας. Και πρόσθεσε ότι ο αιτη-
τής έχει εν πάση περιπτώσει δικαίωμα να παραμείνει μέχρι 40
30.8.1996 που λήγει η άδειά του και (β) αν δεν του επιτραπεί να πα-
ραμείνει δεν θα μπορέσει να δώσει μαρτυρία όταν θα ακουστεί η
προσφυγή του με αποτέλεσμα να υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά.

Υστερα από ρητή συνταγματική πρόβλεψη οι κανόνες του Διε-

5 θνούς Δικαίου διέπουν το Κυπριακό Δίκαιο αναφορικά με “οιον-
 10 δήποτε θέμα σχετικόν προς τους αλλοδαπούς” (βλ. αρ. 32 του Συ-
 ντάγματος). Ως προς την απέλαση οι κανόνες αυτοί αναγνωρίζουν ότι η προσφυγή στο μέτρο ανήκει στην εσωτερική αρμοδιότητα του κράτους και αποτελεί έκφραση της κυριαρχίας του: βλέπε S. Oda “The Individual In International Law, 1968 σ. 482-483 και την αμερικάνικη υπόθεση *Fong Yae Ting* 149 [1893] U.S. 698. Η απόφαση αυτή υιοθετήθηκε στην υπόθεση *Seyithan Keren Dogan v. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 716 στην οποία ανασκοπείται η κυπριακή νομολογία.

15 Ο δικηγόρος του αιτητή δεν συζήτησε καθόλου κατά πόσο υπάρχει εδώ έκδηλη παρανομία της διοίκησης, που αποτελεί ριζική προϋπόθεση για την έκδοση προσωρινού διατάγματος. Ωστόσο, από το ίδιο το διάταγμα απέλασης προκύπτει πως αυτό βασίστηκε στις διατάξεις του άρθρου 6(1)(κ) που καθιστά απαγορευμένο μετανάστη όποιο διαμένει στη Δημοκρατία κατά παράβαση των όρων αδείας που του χορηγήθηκε δυνάμει των διατάξεων του ΚΕΦ. 105 ή κανονισμών που έγιναν κατ’εξουσιοδότηση των προνοιών του. Είναι αναντίλεκτο ότι στον αιτητή χορηγήθηκε άδεια μαθητή: βλέπε τεκμ. Α στην ένσταση. Ας σημειωθεί ότι η άδεια περιέχει όρο ότι παύει αυτόματα να ισχύει από τη στιγμή που ο κάτοχός της “ceases to be occupied as specified below” (δηλαδή ως κανονικός φοιτητής). Αυτό απαντά και την εισήγηση πως ο αιτητής δικαιούται να παραμείνει μέχρι τη λήξη της άδειάς του. Εν πάση περιπτώσει η άδεια ακυρώθηκε.

30 Πέραν τούτου δεν υπάρχει οτιδήποτε αναφορικά με την κατάταξη της πιο πάνω Σχολής στην κατηγορία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Το πιο σημαντικό όμως είναι πως δεν φαίνεται να εξασφαλίστηκε η απαιτούμενη συγκατάθεση για την εργοδότηση του αιτητή ούτε ακολουθήθηκε η διαδικασία του Καν.11 που διέπει την άδεια απασχόλησης. Με τα δεδομένα αυτά δεν έχει αποδειχθεί - όπως είχε υποχρέωση να πράξει ο αιτητής - ότι βρισκόμαστε μπροστά σε περίπτωση έκδηλης παρανομίας.

40 Αναφορικά με το επιχείρημα για ανεπανόρθωτη ζημιά θα υπομνήσω την ουσία της σχετικής παρατήρησης στην υπόθεση *Sydney Alfred Moyo κ.ά. v. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ 1203, ότι δεν αναγνωρίζεται δικαίωμα παραμονής του αλλοδαπού στην χώρα διότι εκκρεμεί η δίκη του. Βλέπε επίσης την υπόθεση *Mohamed Ali Abou Rached v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3135 στην οποία κρίθηκε ότι το δικαίωμα πρόσβασης σε Δικαστήριο σε ακροαματική διαδικασία δεν συνταυτίστηκε ποτέ με εκείνο της εμφάνι-

σης στη δίκη.

Παρατηρώ περαιτέρω ότι ούτε όσα γενικά αναφέρονται στην παράγρ. 13 της ένορκης δήλωσης του αιτητή υποστηρίζουν την πρόκληση ανεπανόρθωτης βλάβης. Ασφαλώς το ότι κατέβαλε τα δίδακτρα για το σχετικό χρόνο που έληξε δεν συνιστά τέτοιου είδους βλάβη.

5

Η αίτηση απορρίπτεται. Χωρίς έξοδα.

*Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*